

Naši rajni

St. Danijel. 27. januarja smo spremili na zadnji poti k venčemu počitku Pečnikovo mater. Bila je najstarejša faranka. Rodila se je dne 30. decembra 1842, poročila se je s Francem Črepinšek, s prvim učiteljem, ki je bil nastavljen od deželne vlade. Prej je namreč učil otroke organist v Toblinovi bajti. Rajna je gospodarila 62 let. Bila je naročena samo na krščanske liste. Imela je tako dober vid, da je še do zadnjega mogla čitati brez oči. Pogreba se je udeležilo veliko število ljudi. Ganihve besede je spregovoril ob grobu v slovo g. župnik Anton Rataj. Naj počiva v miru — žalujočim naše sožalje!

Razvanje pri Mariboru. Umrila je 7. marca zvečer Katarina Lobnik, bivša posestnica. Dosegla je 93 let ter je bila v življenju le zadnjo zimo bolana. Pogreb se je vršil v četrtek predpoldne na razvanjskem pokopališču. Rajna je zapustila tri sinove, dve hčeri in veliko število vnukov. Dobra mati naj v miru počiva — žalujočim naše sožalje!

Sv. Peter pri Mariboru. V Ptuj v bolnišnici je umrla v starosti 62 let Terezija Kobula, vinskičarka pri Sv. Petru pri Mariboru. Bila je dvakrat omožena in je umrla po dolgotrajni bolezni. Pogreb se je vršil na ptujsko pokopališče. Blagopokojna trpinica je bila prava krščanska žena, ki je uživala spoštovanje pri sosedih in se je veselila ljubezni sorodnikov. — Draga Treza, svetila ti večna luč — preostalim sorodnikom naše sožalje!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Pri nas je umrl Franc Rajšp v starosti 72 let. Rajni je bil stara slovenska korenina v verskem in gospodarskem oziru. Na sedmimi so darovali za mariborsko bogoslovje 105 din.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Umrila je na Vardi pri Tršavcu služkinja Liza Knezar, ki je 32 let zvesto in marljivo služila pri isti hiši, kjer je bila tako rekoč desna roka gospodinj. Rajna je bila od zgodnje mladosti vneta Marijina družbenica, zraven tega je pa delovala tudi v vseh cerkvenih bratovščinah in društvih. Njeno

priljubljenost je pokazal pogreb. Kljub mrazu se je zbrala velika množica ljudi, da jo spremi na zadnji poti. Na domu so ji tudi zapeli v slovo. Naj ji sveti večna luč!

Središče ob Dravi. V nedeljo, 6. marca, popoldne smo pokopali v 70. letu starosti Marijo Zidarič, posestnico iz Središča. Bila je vzorna žena in skrbna mati, ki ji je kruta jetika prera-

no pobrala moža in v cvetu mladosti tri sine in tri hčerke. Bogu vdano je prenašala to bol. Pokojnica je bila dolgo let naročnica »Slov. gospodarja« kakor tudi drugih katoliških listov. Njeni otroci so bili vsi požrtvovalni delavci katoliških organizacij, katere je tudi pokojnica visoko cenila in podpirala. Bog daj dobri mamici večni mir — žalujočim pa naše sožalje!

Društvene vesti

Prosvetna društva, katerim smo poslali prošnje za prispevke, prosimo, naj čimprej nakažejo nabrani znesek. — »Slovenska straža« v Mariboru.

Študenti pri Mariboru. V nedeljo, 13. marca, je bilo popoldne v našem Prosvetnem društvu predavanje. Govoril je predsednik Prosvetne zveze g. dr. Hohnjec o predmetu: Naloge naše prosvete z ozirom na vprašanja življenja.

Sv. Peter pri Mariboru. Na praznik sv. Jožefa priredi fantovski odsek po večernicah prvo akademijo. Ob pol sedmih zvečer bo akademijo ponovil. Pridite!

Hoče. Fantovski odsek in dekliški krožek v Hočah pri Mariboru priredita za svoj praznik na Jožefovo, 19. marca, v Slomšekovem domu veliko telovadno akademijo. Začetek ob treh popoldne in ob sedmih zvečer. Vabi odbor.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Na Jožefovo, na praznik katoliške mladine, priredita fantovski odsek in dekliški krožek v Narodnem domu ob 16 telovadno akademijo s pestrim sporedom, ki obsega 14 krasnih točk. Pridi tudi govornik iz Maribora. Pridite!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Praznik sv. Jožefa je naš fantovski praznik. Zato ga bomo, kakor lani, tudi letos obhajali slovesno. Da se bomo versko poglobili in moralno dvignili naše duše, bomo imeli tridnevne duhovne vaje. V soboto, na praznik sv. Jožefa, bo slovesna sv. maša ob šestih. Med sv. mašo obljube in skupno sv. obhajilo. Ob treh popoldne bo v samostanski dvorani svečana fantovska akademija. Med devetimi zanimivimi točkami bomo igrali tudi dramo »Križ in sovjetska zvezda«.

Središče ob Dravi. Fantovski odsek priredi na Jožefovo v Društvenem domu telovadno akademijo, na kateri bodo naši fantje, mladi in naraščalniki ter članice dekliškega krožka in mladenske pokazale uspeh svojega zimskega truda in dela. Začetek ob pol osmih zvečer.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Na praznik sv. Jožefa bo v Društvenem domu ob 15 akademija z zelo pestrim sporedom, katero priredijo člani in članice naših organizacij. Na sporedu so telovadne točke, govor in zelo lepa igra iz današnjih dni: »Prodane žrtve«. Pridite!

Vojnik pri Celju. »Igra o izgubljenem sinu«, ki smo jo igrali prejšnjo nedeljo, je bila odlično obiskana in izvedena. Učinkovala je nova scenarija in še prav posebno električni napisi, ki so se prikazovali pri vsakem dejanju in kazali na duhovni smisel igre. Ljudje so bili z igro in igranjem zelo zadovoljni, kakor še z nobeno v tej sezoni. — Na Jožefovo ima naša kmečka mladina svoj praznik. Priredila bo veliko kmečkodelavsko proslavo. Bogat spored bo izvajalo okoli 70 ljudi. Posebno prirčen bo nastop malih harmonikarjev. Vse bo presenetila tudi »Vojniška ohceta«, v kateri bodo prikazani naši ženitovanjski običaji, kakor še sedaj živijo med našimi kmečkimi ljudmi. Ta dan ne sme nikdo ostati doma! Na Jožefovo gremo vsi na kmečko proslavo, da pokažemo svojo moč!

St. Jur ob juž. žel. Prosvetno društvo uprizoni na večer pred Jožefovim in na Jožefovo v dvorani Katoliškega doma prelepo Meškovo igro: »Pri Hrastovih«. Vabimo vse prijatelje, da s svojim posetom bodrite delo naših fantov-uprizoniteljev!

držijo obljube in dobri sklepi pijančkov. Nakup in prodaja hrvaške živine sta se obnesla parkrat sijajno. Družba je že razpolagala z lepimi vsotami pravega denarja, ko je pahnila nenadoma Vindiševa pijanost vse pod ključ in jih privedla na sodišče.

Nekaj časa ga je pijanček res luckal bolj sam zase in je bil na pomoč s potvarjanjem živinskih potnih listov. Kakor hitro je začutil dovolj cvenka in denarnega papirja pri sebi, se je napotil z raznimi izgovori iz Ormoža v Ptuj. V ptujskem mestu je bilo prav za prav njegovo bolj stalno bivališče. Na njegovem stanu je bila celo podružnica začasno mirujoče ponarejevalnice.

Bolj sam in brez resne tovaršije je zaklatil Vindiš med staro ter sebe vredno kompanijo, ki je popivala po raznih oštarijah in ptujskih beznicah. Udajal se je pijači, plačeval za druge, kvartal in se prepiral s soigralci.

Nekoč je prišlo pri kartah do prerekanja. Iz tega se je izcimil pretep. Vindiš je moral kot povzročitelj dejanskega spopada v luknjo. Po aretaciji so ga na policijski slekli ter preiskali. Osumljen je bil tatvine, da je komu izmaknil denar, ker je že nekaj dni po krčmah brezmiselno in nekako obupno razmetaval kovance in bankovce. Iz Vindiševih žepov niso niz-

tresli nič kaj tatinski krivdi podvrženega. Ko so mu pa potegnili z nog čevlje, je padlo iz njih nekaj čez pol preganjenih stotakov, o katerih prijeti ni hotel priznati, od koga in za kaj jih je prejel.

Vindiša so pridržali v zaporu. Njegovo sobo so premetali in odkrili čisto nov zločin, kakršnega bi ne bil obdolžil pijančka nikdo.

Z bliskavico se je razletelo po mestu: pri alkoholu udanem škricu so staknili urejeno ponarejevalnico, iz katere so frčali v promet izredno posrečeno potvorjeni stokronski bankovci.

Že koj prva zaslišanja zaprtega Vindiša so pokazala z vso sigurnostjo sled, da ni bil sam. Stalno pijani je bil tudi nezmožen, da bi se ukvarjal sam s potvarjanjem denarja. Pozvedovanja za sokrivci so vodila do njegove pajdašije: Jožeta Potočnik in Konrada Podplatnik. Pri Podplatniku so zasledili žandarji in zaplenili drugo polovico ponarejevalnice ter glavno zalogo potvorjenih stotakov.

Prvotno spretno organizirana ponarejevalna družba se je vicala precej mesecev v preiskovalnem zaporu. Tudi tokrat so zadele poizvedbe po Hrvaškem na gluha ušesa.

(Dalje sledi)

na vrtu svojega gradu. Ko je bilo zopet vse mirno, sta dala zaklad odkopati. Pri tem pa sta ugotovila, da manjka ovratna verižica vojvodinje. Verižica je bila bogato okrašena z briljanti. Meseca aprila 1937 pa je delavec Oton Kühnel našel v starem otroškem vozičku, ki je stal v zapuščenih baraki, tisto verižico. Skupaj s svojima bratoma je iz verižice izluščil dva kamna ter ju nesel na prodaj nekemu draguljarju. Ta je obvestil policijo, nakar so bili vsi trije bratje aretirani. Ker so najdbo tako velikega premoženja skrivali ter se je hotel polastiti, so bili sedaj vsi trije bratje obsojeni vsak po pet tednov zaporu. Pojasnjevanje pa še ni, kako je tista dragocena ovratnica prišla v otroški voziček.